

Josie știa un mod prin care putea urma exemplul lui Isus Hristos.

JoLyn Brown
(Bazat pe o întâmplare adevărată)

Această întâmplare a avut loc în S.U.A.

Josie a stat cu verișoara ei, Ashlyn, sub un copac din fața casei ei.

„Mi-aș dori să fie ceva distractiv pe care să-l putem face pentru a câștiga bani”, a spus Josie.

„Poate că am putea câștiga bani făcând lucruri pentru oameni”, a spus Ashlyn.

„Dacă am face un club?”, a sărit Josie entuziasmată.

„Ca un club pentru ajutor cu animale de companie sau un club pentru plimbat câini.”

„Putem face tot felul de lucruri”, a spus Ashlyn.

„Oamenii au întotdeauna nevoie de ajutor. Și ne-ar plăti.”

Ashlyn avea dreptate. În fiecare zi, Josie vedea oameni care aveau nevoie de ajutor.

Dintr-o dată, Josie a avut o altă idee. Ea a simțit căldură în interiorul ei. Acest lucru i-a adus aminte de botezul ei de anul trecut. Ea promisese să-și amintească întotdeauna de Isus și să urmeze exemplul Său. Știa un mod prin care putea face acest lucru.

„Dacă am avea un club care să-i ajute pe oameni pe gratis?”, a întrebat Josie. Sentimentul de căldură a devenit mai puternic.

Ochii lui Ashlyn s-au mărit. „Ar fi foarte distractiv”, a spus ea. „Îi putem ajuta pe oamenii de la școală și de la Biserică – cam de peste tot.”

„Îi putem numi Clubul celor care fac lucrurile mai bune!”, a spus Josie. „Să începem mâine la școală.”

A doua zi, în pauză, Ashlyn și Josie au fugit la marginea terenului de joacă.

„Vezi pe cineva pe care putem ajuta?” Ashlyn s-a ridicat pe vârfuri și s-a uitat spre toboganul curbat care avea culorile curcubeului.

„Nu încă.” Josie a cercetat barele pentru cățărăt și leagănele. Copiii alunecau și se legăneau. Ei se jucau cu mingi și cu coarde pentru sărit. Nimeni nu părea să aibă nevoie de ajutor. Toți păreau să aibă un prieten. Apoi, a văzut o fată mai mică singură, cu o coardă pentru sărit.

Josie a apucat-o de braț pe Ashlyn. „Uită-te acolo!”

Josie și Ashlyn au găsit coarde pentru sărit și s-au dus la fată.

„Bună. Eu sunt Josie.”

„Și eu sunt Ashlyn. Cum te cheamă?”

Fata părea surprinsă. „Sunt Leslie.”

„Vrei să te joci cu noi?” Josie a ridicat o coardă pentru sărit.

Leslie a zâmbit. „Da!”

Ashlyn și Josie au învățat-o pe Leslie câteva moduri noi de a sări cu coarda. Când a sunat clopoțelul, și-au luat rămas-bun. Josie s-a simțit bine în inima ei. Știa că este Duhul Sfânt.

După aceea, ori de câte ori Josie și Ashlyn o vedeau pe Leslie pe hol, ele o salutau.

Josie și Ashlyn au căutat mai mulți oameni pe care să-i ajute. Uneori, spuneau lucruri frumoase oamenilor și încercau să-i înveselească. Alteori, invitau copii să se joace cu ele.

Într-o zi, Josie a zâmbit unui băiat în afara școlii. „Îmi place tricoul tău cu dinozauri”, a spus ea.

Băiatul a zâmbit și a privit în jos la tricoul lui.

„Mulțumesc!”

Când Josie s-a așezat, și-a dat seama că nici nu se gândise să facă acest lucru pentru club! Pur și simplu îl făcuse.

Josie s-a gândit la toți prietenii pe care și-i făcuse de când ea și Ashlyn făcuseră clubul. Lui Josie îi plăcea foarte mult să-i ajute pe oameni. Acest lucru a făcut-o să dorească să facă mai multe lucruri frumoase pentru alții. Clubul celor care fac lucrurile mai bune a făcut-o pe ea mai bună. Și s-a simțit minunat. ●

